

Tiltsuk be Drakulát!

2012 március 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Valahogy elsikkadt az utóbbi napok hírfolyamában egy fontosnak t?n? tudósítás: „Szerbiában (...) a továbbiakig a tévécsatornák nem vetítenek Drakula-filmeket, err?l a m?sorszórási ügynökség már ki is adott egy rendeletet” – írta a szök?napon az NKPress, vagyis az egyetlen délvidéki magyar álhírportál – kis összehasonlítással: a vajdasági Hírcsárda.

Mielőtt bárki is helyesbítést követelne a szatirikus tudósítás szerzőitől, tegyük hozzá gyorsan, hogy ez itt a vicc helye, nem szabad hát túl komolyan venni.

A Drakula-filmek szerbiai betiltása pedig (s ennyi valóság alapja mégis van a történetnek...) mindenképp azzal áll (na) összefüggésben, hogy Románia kilátásba helyezte: a román anyanyelvű vlach kisebbség jogainak rendezetlensége miatt megvétózza, hogy az ország megkapja az uniós tagjelölti státust. További kérdés persze, hogy ezt mennyire lenne szabad komolyan venni...

Ellene szól, hogy ezen meg aztán épp a délszláv államban élő vlachok lepődtek meg a legjobban: „Szerbiában két közelálló nemzeti közösség van, a vlach és a román. Mindkét nemzeti közösségnek saját nemzeti tanácsa van, de míg a román nemzeti közösség Romániát tekinti anyaországának, addig a vlachok Szerbiát. Ezért Romániának nem áll jogában, hogy a nevünkben bárkitől valamit is kérhessen” – mondta el a kilátásba helyezett román vétóra reagálva Radisa Dragojevic, a szerbiai vlachok kulturális autonómiáját képviselő Vlach Nemzeti Tanács (VNT) elnöke az újvidéki Magyar Szó című napilapnak.

Románia tehát önjelölt és kéretlen prókátorként lépett fel a vlachok ügyében, akiknek mellesleg épp az egyik legnagyobb problémájuk, hogy folyamatosan „lerománózzák” őket, és ezt már csak azért sem szeretik, mert a nemzeti identitásuk, identitástudatuk egészen mást diktál. Így például a VNT nemrég dolgozta ki a vlach ábécét, és készül már a vlach értelmező szótár is... Nem kell hát a román akadémikusoknál a kisebbségvédelmet ünnepelnünk, mert Szerbia tagjelölti státusának megadása – avagy megtagadása – nem az uniós politikáról, nem a bevándorlási stratégiáról, nem a feltételek és elvárások teljesüléséről vagy nem teljesüléséről, s még véletlenül sem a Koszovóval folytatott tárgyalások, egyeztetések eredményeiről szól; a kisebbségi jogokkal, a kisebbségi közösségek helyzetével ebben a konstellációban senki sem törődik. Mit is tudhatnak a vlach ábécéről vagy az értelmező szótárról? Szerbia tagjelölti státusának megadása – avagy megtagadása – ebben a pillanatban csakis a szerb belpolitikáról szól.

Ne tévesszenek meg bennünket a fejlemények – és f?leg ne d?ljünk be a politikusi retorikának! –, nem szabad ugyanis szem el?l téveszteni, hogy Szerbiában hamarosan választások lesznek: Slavica Djukic-Dejanovic parlamenti házelnök február végén jelentette be, hogy március 13-án kiírják a voksolást, amit – az alaptörvény vonatkozó rendelkezéseinek értelmében – április 29-én vagy május 6-án tarthatnak meg. Az eredményeket pedig nagyban befolyásolja Brüsszel, az unió, az Európai Bizottság magatartása, viselkedése, viszonyulása. Mert ne gondoljuk, hogy a belga f?városból nem lehet hatást gyakorolni egyes országok belpolitikájára – kormányokat megdönteni és másikat a helyükbe segíteni, mint lemérhettük ezt nemrég Görögország és Olaszország példáján –, még ha egyel?re a közösségen kívüli államról beszélünk is.

Románia akadékoskodása az adott pillanatban tehát els?sorban Boris Tadic elnök és a koalíciós kormányt vezet? Demokrata Pártjának meggyengítését szolgálta. A kérdés pedig jóval összetettebb annál, semmint hogy egyetlen egy vlachnak is bárminem? köze lenne hozzá...

Végül azonban mégsem maradtunk happy end nélkül: csütörtökön kés? este Szerbia megkapta a tagjelöltséget – egy közjáték lezárul –, de Belgrádban is tudják, hogy az igazán fontos siker az uniós csatlakozási tárgyalások kit?zése lesz majd.

A tagjelöltség csak féleredmény, de most meg kell becsülni ezt is, mert a sikerpropagandának igazán jó hasznát lehet venni a választási id?szakban. Tadicéknak pedig minden segítség, támogatás olyan fontos most, mint egy falat kenyér, mert a leger?sebb ellenfelük az a Szerb Haladó Párt, amely a Seselj-féle radikálisokról levált szakadárokból jött létre. ?k pedig kiválóan megtanulták ugyan a nagymen? nyugatias retorikát, de nem kevésbé közveszélyesek, mint egykori kenyéradó gazdájuk, a hágai börtöncellájában is a nagy politikai visszatérésre készül?d? csetnik vajda. Az ? gy?zelmük tehát egyáltalán nem tenne jót a Délvidéken egyetlen vlachnak vagy magyarnak sem. Ezért sem logikus most a szerbiai demokratikus pártok belpolitikai meggyengítése, még ha Brüsszelb?l vagy Bukarestb?l törekednek is erre.

Igazuk vélhet?en azoknak a politikusoknak lesz, akik az eset nyomán felszólították Romániát: csatlakozzon az európai kisebbségvédelmi keretszabályozás kidolgozásához. Mert ha van a régióban állam, amelyiknek semmi alapja sincs arra, hogy a kisebbségi jogok ügyében túl hosszasan fényezze magát, akkor az Románia. Gondoljunk csak a Székelyföld autonómiájától való beteges rettegésre...

Javaslom hát, hogy amíg ennek a kérdése nem rendez?dik, tiltsuk be mi is a Drakula-filmeket!
Szabó Palócz Attila - magyarhirlap.hu

Ajánló

